

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗВОРОТНОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Куріньовська Людмила Анатоліївна, здобувач кафедри цивільного права і процесу Національної академії внутрішніх справ

Зворотне зобов'язання – це в першу чергу похідне зобов'язання, яке виникає на підставі виконання основного, спочатку визначимо місце зворотного зобов'язання в системі зобов'язань.

Для визначення моменту виконання зворотного зобов'язання спочатку визначимося з поняттям та принципами виконання зворотного зобов'язання, його суб'єктивним складом, строком та фактом, що підтверджує його виконання.

Виконання зобов'язання – це здійснення боржником дії (або утримання від дії), яке складає об'єкт зобов'язального правовідношення.

Саме при виконанні зобов'язання найповніше розкривається його зміст, оцінюється сукупність дій (бездіяльність) боржника щодо виконання покладених на нього обов'язків з погляду відповідності їх до вимог закону, умов договору, звичаїв, а отже, з точки зору визнання виконання належним.

А виконання зворотного зобов'язання – це вчинення боржником саме тих дій, які він повинен виконати в силу закону, тобто відшкодування вартості всього (гроші інше майно), що було передано кредитором під час виконання обов'язку в основному зобов'язанні.

Під час аналізу наукових підходів щодо визначення принципів виконання зобов'язань ми дійшли висновку, що до принципів виконання зобов'язання відносять принципи: реального виконання, належного виконання, добросовісності та розумності. Визначимо зміст цих принципів відносно виконання зворотних зобов'язань. На нашу думку, до принципів виконання зворотних зобов'язань необхідно віднести:

1) принцип реального виконання: зворотне зобов'язання повинно бути виконано у тому об'ємі, в якому воно виконано в основному (передуючому) зобов'язанні;

2) принцип належного виконання: зворотне зобов'язання повинно виконуватись належним чином;

3) принцип добросовісності та розумності: кожна зі сторін, виконуючи зворотне зобов'язання, повинна діяти добросовісно та розумно.

Відносно суб'єктного складу виконання зворотних зобов'язань то слід зазначити, що визначальною ознакою, що характеризує суб'єктів зворотного зобов'язання, які відповідно до ч. 1 ст. 510 ЦК України слід іменувати сторонами між якими обов'язково існує правовий зв'язок, на основі власне якого, ми можемо встановити прив'язку сторін до конкретного зворотного зобов'язання.

Цей правовий зв'язок полягає в обов'язку боржника вчинити на користь кредитора певну дію (відшкодувати вартість всього (гроші інше майно), що було передано кредитором під час виконання обов'язку в основному зобов'язанні).

Тому, слід розуміти, що коли говорять про суб'єктів виконання зобов'язання, в багатьох випадках мають на увазі саме кредитора і боржника, між якими зазвичай відбувається реалізація прав та виконання обов'язків, що випливають із зобов'язання.

Отже, можемо зробити висновок, що одним з елементів належного виконання зворотного зобов'язання є його виконання належними сторонами. Вказана позиція підтверджується ч. 1 ст. 527 ЦК України де зазначено, що боржник зобов'язаний виконати свій обов'язок, а кредитор - прийняти виконання особисто, якщо інше не встановлено договором або законом, не впливає із суті зобов'язання чи звичаїв ділового обороту особисте виконання обов'язку боржником і особисте прийняття виконання кредитором визнані загальним правилом виконання зобов'язання.

ІСТОРИЧНІ ПЕРІОДИ РОЗВИТКУ ПРАВ ДИТИНИ В УКРАЇНІ

Костіна Еліна Валентинівна, здобувач кафедри адміністративного права і процесу Національної академії внутрішніх справ

З початку XX століття людство почало звертати все більше уваги на проблему адміністративно-правової охорони прав дитини.